

Одкровення Ісуса Христа - Номер сімнадцять

Пробудження сухих кісток: заклик до чистоти та віри у час очікування

Jeff Pippenger

2023-11-17

Сухі кістки, що лежать мертвими на вулиці й чують «голос» того, хто волає в пустелі, роблять це, бо прийшов Утішитель, на виконання обітниць Ісуса послати Його. Під час першого розчарування міллеритів міллерити усвідомили, що вони перебувають у часі зволікання з притчі про діву.

Розчаровані зрозуміли з Біблії, що вони перебувають у часі зволікання і що їм слід терпляче чекати сповнення видіння. Ті самі докази, які спонукали їх чекати свого Господа в 1843 році, спонукали їх очікувати його в 1844 році. Духовні дари, том 1, 153.

Ті, кого прообразують міллерити, повторюють досвід першого розчарування, і коли це відбувається, вони мають зрозуміти, що й вони перебувають у часі зволікання, про який йдеться в притчі про десять дів. Лише вплив Утішителя дозволяє їм побачити цю істину. Це усвідомлення, спричинене Утішителем, представлене першим пророцтвом, яке Єзекіїлю було наказано проголосити над долиною сухих, мертвих кісток.

І знов він сказав до мене: Пророкуй над цими кістками і скажи їм: О, сухі кістки, слухайте слово Господнє. Так говорить Господь Бог цим кісткам: Ось Я введу у вас духа, і ви оживете. І дам на вас жили, і нарощу на вас тіло, і покрию вас шкірою, і дам у вас духа, і ви оживете; і пізнаєте, що Я Господь. І я пророкував, як мені було наказано; і як я пророкував, зчинився шум, і ось тремтіння, і зійшлися кістки, кістка до своєї кістки. І я побачив, і ось на них повиростали жили та тіло, і шкіра покрила їх зверху; але духу в них не було. Єзекііль 37:4-8.

«Шум» символізує Святого Духа. У той момент діви мають усвідомити, що вони перебувають у часі зволікання. Біблійних настанов про те, що мають робити розчаровані, коли усвідомлять, що перебувають у часі зволікання, є багато. Єремія навчає, що вони ніколи не повинні повертатися до «зібрання насмішників», яке в посланні до Філадельфії є синагогою Сатани. Вони також повинні відділяти дорогоцінне від нікчемного. Протиставлення дорогоцінного нікчемному має подвійне значення.

Я сам засвоїв цю пророчу відмінність багато років тому, коли застосував сон Вільяма Міллера. Я правильно визначив дорогоцінності як істини Божого слова, а фальшиві дорогоцінності — як спотворені доктрини. Згодом мені вказали, що Джеймс Вайт також застосував сон Вільяма Міллера, і у своєму застосуванні він ототожнив дорогоцінності з вірними Божими людьми, а фальшиві дорогоцінності — з фальшивими сповідниками істини. Коли я дослідив, чого навчав Джеймс Вайт щодо цього сну, я зрозумів, що ми обидва мали рацію. Дорогоцінності можуть представляти Божих вірних, а фальшиві дорогоцінності — невірних; але дорогоцінності також можуть означати істини Божого

слова, а фальшиві дорогоцінності — фальшиві доктрини. Джеймс Вайт застосував сон Міллера до тієї історії, у якій тоді жив він сам, а я розглядав цей сон як історію останніх днів. Разом ці два застосування показують, що люди стають тим, у що вони вірять; і якщо вони вирішать триматися хибних доктрин, їх вимете у вікно чоловік із щіткою для сміття разом із доктринами, з якими вони пов'язалися. Ми — те, що їмо.

Коли розчаровані усвідомлюють, що перебувають у періоді очікування, згідно з пророком Єремією вони мають відділяти дорогоцінне від негідного.

«Як же так, що люди, які воюють проти Божого правління, набувають мудрості, яку часом виявляють? Сам Сатана був навчений у небесних дворах, і має знання як добра, так і зла. Він змішує цінне з негідним, і саме це дає йому силу обманювати. Але чи через те, що Сатана зодягнувся в шати небесного сйива, ми маємо прийняти його як ангела світла? Спокусник має своїх агентів, навчених за його методами, натхненних його духом і пристосованих до його праці. Чи маємо співпрацювати з ними? Чи будемо приймати твори його агентів як необхідні для здобуття освіти?» Служіння зцілення, 440.

Дорогоцінне й нікчемне символізують істину й оману. Вони також символізують дві категорії людей.

«Проте Божа основа стоїть непохитно, маючи цю печать: “Господь знає Своїх”. І: “Нехай відступить від беззаконня кожен, хто називає ім'я Христа”. Але у великому домі є не лише посудини золоті й срібні, а й дерев'яні та глиняні; і одні — на честь, а інші — на безчестя». «Великий дім» представляє Церкву. У Церкві знайдуться як негідні, так і дорогоцінні. Невод, закинутий у море, збирає і добре, і зло. Review and Herald, 5 лютого 1901 р.

Єремії було сказано, що коли він повернеться, йому потрібно відокремитися від нерозумних дів, і він також має відокремитися від помилкових вчень нерозумних дів. Сто сорок чотири тисячі — це ті, хто приходить до досконалої єдності. Єремія представляє працю, яку мають звершити ті, кого покликано бути запечатаними другим посланням Єзекіїля про чотири вітри, щоб бути Божими «устама», коли говорить видіння. Видіння заговорило в історії міллеритів, коли настав суд, і воно говорить в історії ста сорока чотирьох тисяч, коли говорить звір із землі, і настає суд третього горя. Тоді ті, хто звершив працю, визначену Єремією, підносяться як Божі сторожі.

Коли Господь пошле Утішителя, щоб пробудити розчарованих зі смерті, Він визначає працю очищення, яку вони мають звершити, щоб бути Його речниками в кризі недільного закону. Ісаїя погоджується з порадою Єремії.

Які прекрасні на горах ноги того, хто приносить добру звістку, хто проголошує мир; хто приносить добру звістку про добро, хто звіщає спасіння; хто говорить Сіонові: Твій Бог царює! Твої сторожі піднесуть голос; в один голос заспівають, бо вони побачать віч-на-віч, коли Господь поверне Сіон. Радійте, співайте разом, руїни Єрусалима, бо Господь утішив свій народ, він викупив Єрусалим. Ісаїя 52:7–9.

Ті, що «приносять добру звістку» і «сповіщають мир і спасіння», підносять «свої голоси разом», бо вони «побачать око в око».

Мені було показано ще кількох, які поєднують свій вплив із тими, кого я згадував, і разом вони роблять усе, що можуть, щоб відривати від тіла й вносити замішання; а їхній вплив знеславлює Божу істину. Ісус і святі ангели підводять і об'єднують Божий народ в одну віру, щоб усі мали один розум і одне судження. І поки їх приводять до єдності віри, щоб бути однодумними щодо урочистих, важливих істин цього часу, Сатана діє, щоб протистояти їхньому поступові. Ісус діє через Свої знаряддя, щоб збирати й єднати. Сатана діє через свої знаряддя, щоб розсіювати й роз'єднувати. 'Бо ось, Я звелю і перетрушу дім Ізраїлів серед усіх народів, як просівають зерно в решеті, але й найменше зернятко не впаде на землю.'

Бог нині випробовує і перевіряє Свій народ. Характер формується. Ангели зважують моральну вартість і ведуть точний запис усіх учинків синів людських. Серед людей, які називають себе Божим народом, є зіпсуті серця; але їх буде випробувано й перевірено. Той Бог, що читає серця кожного, виведе на світло приховане в темряві там, де того найменше підозрюють, щоб камені спотикання, які перешкоджали поступові істини, були усунені, і щоб Бог мав чистий і святий народ, який проголошуватиме Його постанови та суди.

Начальник нашого спасіння веде Свій народ крок за кроком, очищуючи й готуючи їх до перенесення, і залишаючи позаду тих, хто схильні відділятися від тіла, хто не бажають бути веденими і задовольняються власною праведністю. «Отож, коли те світло, що в тобі, темрява, то яка ж велика та темрява!» Ніяка більша омана не може звести людський розум, ніж та, що спонукає людей потурати духові самовпевненості, вірити, що вони праві й у світлі, коли вони віддаляються від Божого народу, а їхнє плекане світло є темрявою. Свідчення, том 1, 332, 333.

Фраза «приносить благу вістку» двічі повторюється в уривку з книги Ісаї, щоб указати на історію Опівнічного Крику, так само, як і вірші, що ведуть до Ісаїного опису єдності, яка досягається, коли дорогоцінне відділяється від негідного.

Прокинься, прокинься; одягнися у свою силу, о Сіоне; одягнися у свої прекрасні шати, о Єрусалиме, святе місто: бо відтепер більше не ввійдуть у тебе необрізані та нечисті. Струси з себе прах; встань і сядь, о Єрусалиме; звільнися від пут своєї шії, полонена дочко Сіону. Ісаї 52:1, 2.

Єремія уособлює тих, хто під час першого розчарування усвідомлює, що перебуває в час зволікання. Ісаїя велить тим самим людям: «Прокиньтесь, прокиньтесь». Вони прокидаються і зрештою приходять до стану, коли в Божій церкві вже не буде жодних необрізаних і нечистих, бо вони виконають працю відділення дорогоцінного від нікчемного. «Господь бажає, щоб Його церква була очищена, перш ніж Його суди впадуть ще виразніше на світ».

Ми швидко наближаємося до кінця земної історії. Кінець уже дуже близько, набагато ближче, ніж багато хто думає, і я відчуваю тягар наполегливо донести нашому народові

необхідність ревно шукати Господа. Багато хто спить, і що можна сказати, щоб розбудити їх від їхнього плотського сну? Господь бажає, щоб Його церква була очищена, перш ніж Його суди ще виразніше спіткають світ.

'Хто витримає день його приходу? І хто встоїть, коли він з'явиться? Бо він — як вогонь плавильника і як луг пральників; і сяде він, як плавильник і очищувач срібла; і очистить синів Левія та переплавить їх, як золото й срібло, щоб вони приносили Господеві приношення в праведності.'

Христос зірве кожне показне прикриття. Жодне змішування істинного з фальшивим не може його обманути. «Він — як вогонь переплавника», що відділяє дорогоцінне від негідного, шлак від золота.

"Подібно до левітів, Божий обраний народ відділений Ним для Його особливого діла. Кожен істинний християнин має священницькі повноваження. Йому надано честь священної відповідальності представляти світові характер Свого Небесного Отця. Він має уважно зважити на слова: 'Отож будьте досконалі, як Отець ваш, що на небі, досконалий.'"

'Але для вас, що боїтеся мого імені, зійде Сонце Праведності із зціленням у його крилах; і ви вийдете, і виростете, як телята з хліва. І потопчете нечестивих; бо вони будуть попелом під підощвами ваших ніг того дня, коли я це вчиню, говорить Господь Саваот.

«Пам'ятайте закон Мойсея, мого слуги, який я заповідав йому на Хориві для всього Ізраїля, з уставами та присудами. Ось, я пошлю вам пророка Іллю перед настанням великого й страшного дня Господнього: і він поверне серце батьків до дітей, а серце дітей — до їхніх батьків, щоб я, прийшовши, не вразив землю прокляттям». Review and Herald, 8 листопада 1906 р.

Ті, що тримаються хибних доктрин, будуть відокремлені в історії, яка починається з «голосу», що кличе в пустелі. Ті, хто відмовляється дозволити творчій силі Бога породити особистий досвід освячення, будуть відділені від «золота» в історії, яка починається з «голосу», що кличе в пустелі. Вони залишаться лаодикійцями саме в тій точці, де Лаодикія переходить у Філадельфію.

Праця відділення дорогоцінного від негідного є майже цілковито ділом посланця заповіту, який раптово приходить, щоб очистити синів Левія, але ми повинні взяти в ній участь.

Отже, улюблені мої, як ви завжди слухалися, не тільки в моїй присутності, але тепер ще більше за моєї відсутності, зі страхом і тремтінням звершуйте своє спасіння. Бо це Бог діє у вас і хотіння, і діяння за Своєю доброю волею. Робіть усе без ремствування й сперечань, щоб ви були бездоганні та невинні, діти Божі без закиду, посеред спотвореного та розбещеного роду, серед яких ви сяєте, як світила в світі. Филип'ян 2:12–15.

Єремії було сказано відділити дорогоцінне від негідного, якщо він бажає бути Божим речником у прийдешньому суді. Той факт, що Єремія чув Божу раду, звернену до нього,

свідчив, що Утішитель уже був присутній, якщо він вирішить узятися за цю працю.

Діло здобуття спасіння — це співпраця, спільна дія. Має бути співпраця між Богом і розкаяним грішником. Це необхідно для формування правильних засад у характері. Людина має докладати серйозних зусиль, щоб подолати те, що заважає їй досягти досконалості. Але її успіх цілком залежить від Бога. Людських зусиль самих по собі недостатньо. Без допомоги божественної сили вони нічого не дають. Бог діє, і людина діє. Опір спокусі має виходити від людини, яка повинна черпати свою силу від Бога. З одного боку — нескінченна мудрість, милосердя і сила; з другого — слабкість, гріховність, абсолютне безсилля.

Бог бажає, щоб ми мали панування над собою. Але Він не може допомогти нам без нашої згоди та співпраці. Божественний Дух діє через сили й здібності, даровані людині. Самі по собі ми не здатні привести наміри, бажання та нахили у відповідність із волею Божою; але якщо ми «готові стати готовими», Спаситель здійснить це для нас, «повалюючи помисли та всяку височінь, що підноситься проти пізнання Бога, і беручи в полон кожную думку на послух Христові». 2 Коринтян 10:5. Дії апостолів, 482.

Три з половиною дні одинадцятого розділу Об'явлення, коли сухі кістки лежать мертвими на вулиці, є символом "пустелі", а "пустеля" представляє "сім часів" із Левіта 26. Наприкінці розсіяння трьох з половиною днів ті, хто покликаний бути серед ста сорока чотирьох тисяч, мають "прокинутися" і "струсити порох". Сестра Вайт каже: "Господь бажає, щоб Його Церква була очищена, перш ніж Його суди ще виразніше спіткають світ."

У зв'язку з «очищеною церквою» вона посилається на процес відокремлення у книзі Єремії, який відділяє «дороге від негідного». Вона також пов'язує це з третьою главою книги Малахії, де посланець готує дорогу для Посланця Завіту. Посланець, що готує дорогу, — це Ісаїв «голос, що кличе в пустелі». Посланець Завіту — Христос, який готується увійти в завіт зі ста сорока чотирма тисячами, які, «подібно до левитів», «відділені ним для його особливої праці». Потім вона називає їх священиками і цитує Ісуса, який каже: «Отож будьте досконалі, як і Отець ваш, що на небесах, досконалий».

Існує процес очищення, який припадає на кінець періоду зволікання, адже Господь має особливу працю для ста сорока чотирьох тисяч, яку вони мають виконати, і Він матиме очищену церкву, перш ніж "його суди ще більш явно спадуть на світ." Його суди вже у світі, але з настанням недільного закону "руйнівні суди Божі" починають падати.

Ті суди є «часом милості для тих, хто ніколи не пізнав істини». Але в тих судах немає милості для тих, хто не захоче вступити в необхідний процес очищення. «Суди», що «падають особливо помітно», — це суди-знаки. Вони є сигналом, а Святий Дух використовує хаос і замішання, спричинені тими судами, щоб провести розмежування між тими, хто дотримується «фальшивого дня відпочинку», і тими, хто «сумлінно дотримується Господньої суботи», бо це єдиний спосіб, у який «світ може бути попереджений». Суди-знаки є тлом, яке Святий Дух використовує, щоб Божі діти, які ще перебувають у Вавилоні, розпізнали знамено ста сорока чотирьох тисяч.

Але сестра Вайт не просто посилається на третій розділ Малахії, вона також включає завершальні вірші четвертого розділу книги пророка Малахії й ще раз посилається на «голос», який мав приготувати шлях для посланця заповіту. Ті завершальні вірші не про приготування до посланця заповіту; вони про те, щоб пам'ятати Закон Мойсея, і про звернення сердець батьків до дітей і навпаки. Спершу цей «голос» готує до того, щоб Христос, як посланець заповіту, раптово прийшов до Свого храму й очистив Свій розчарований, пробуджений народ, аби вони могли виконати справу знамена. Потім Малахія звертається до іншого аспекту праці цього «голосу».

Він «поверне серце батьків до дітей, а серце дітей — до їхніх батьків», і звершить це діло у зв'язку із законом, даним на Хориві. Ілля, який також є «голосом» Ісаї, викриє гріхи Божого народу. Це частина процесу очищення. Існує лише одне визначення гріха — це переступ закону, даного на Хориві. Іван Хреститель був Іллею, і його служіння включало саме цей елемент.

У ті дні прийшов Іван Хреститель, проповідуючи в пустелі Юдеї, і казав: Покайтеся, бо наблизилося Царство Небесне. Бо це той, про кого говорив пророк Ісая, кажучи: Голос того, хто кличе в пустелі: Приготуйте дорогу Господеві, вирівняйте стежки Його. А сам Іван мав одягу з верблужого волосся і шкіряний пояс на стегнах своїх; а поживою йому були сарана та дикий мед. Тоді виходили до нього Єрусалим, уся Юдея та вся округа коло Йордану, і хрестилися від нього в Йордані, визнаючи свої гріхи. А коли він побачив багатьох фарисеїв та садукеев, що приходять на його хрещення, сказав їм: Поріддя гадюче, хто застеріг вас утікати від гніву, що має прийти?

Тож приносьте плоди, гідні покаяння: і не думайте говорити в собі: Маємо Авраама за батька: бо кажу вам, що Бог може з цих каменів піднести дітей Авраамові. А вже й сокира при корені дерев лежить: тому кожне дерево, що не приносить доброго плоду, зрубують і кидають у вогонь. Я, справді, хрещу вас водою на покаяння: але Той, Хто приходить після мене, сильніший за мене; я недостойний понести Йому взуття: Він хреститиме вас Святим Духом і вогнем: лопата в руці Його, і Він ретельно очистить тік Свій, і збере пшеницю Свою до житниці; а половину спалить вогнем невгасимим. Матвія 3:1–12.

Іван Хреститель прийшов у "пустелю" трьох із половиною днів одинадцятого розділу Книги Одкровення, бо всі пророки говорять більше про останні дні, ніж про дні, в яких вони жили. Він приніс звістку про покаяння в гріхах, бо Царство Небесне наблизилося, так само, як Одкровення Ісуса Христа відкривається, коли "час близький". Іван Хреститель ілюструє роботу "голосу", бо, за словами Ісуса, він також був Іллею, що мав прийти.

Бо всі пророки і закон пророкували аж до Івана. І якщо ви хочете це прийняти, то це Ілля, який мав прийти. Хто має вуха, щоб слухати, нехай слухає. Матвія 11:13-15.

Ісус показує, що пророча ідентичність Івана Хрестителя була випробуванням. Він прямо говорить: "Якщо ви це приймете". Тоді Ісус закликає Своїх учнів прийняти це, кажучи: "Хто має вуха, щоб слухати, нехай слухає." Нехай слухає що? Нехай слухає, хто є тим голосом,

що приходить в останню пустелю Біблії і готує шлях Посланцеві Заповіту, щоб приготувати сто сорок чотири тисячі до виконання особливого діла під час знаменних судів Божих.

Іван носив "одяг із верблюжого волосу і шкіряний пояс на стегнах; а його поживою були сарана й дикий мед." Його "пожива" була посланням ісламу, бо слово "сарана" символізує іслам, а мед — це слово Боже, що було солодким у його вустах. Солодке послання, яке він спожив, стосувалося "дикого" арабського осла — найпершого символу ісламу в Писаннях. Солодке послання про дикого арабського осла ісламу, що також символізується "сараною", було також вплетене в його одяг, бо верблюди — ще один символ ісламу. Використання слова "сарана" як символу ісламу не є перекрученням, навіть якщо під їжею, яку їв Іван, мається на увазі рожкове дерево, а не комахи. Слово "сарана" є символом ісламу, і Іван не зображав поїдання якоїсь фізичної їжі; його пожива була символом пророчого послання, яке він спожив.

Його поясом було «пророцтво», представлене у книзі пророка Авакума. Те пророцтво об'єднує перше розчарування, час зволікання дів і основи адвентизму, як це зображено на священних таблицях. Авакум був тим пророчим поясом, який зв'язував усі ці істини воедино.

Бо видіння ще на визначений час; воно промовить наприкінці й не збреше. Хоч би й забарилося, чекай на нього, бо воно неодмінно прийде, не забариться. Ось душа його горда — несправедна в ньому, а праведний житиме своєю вірою. Авакума 2:3, 4.

Пророче послання, що, мов пояс, пов'язувало до купи послання, які становлять попередження «голосу», — це притча про дів у зв'язку з видінням, що забарилося, але промовить. Видіння Опівнічного кличу встановлює розрізнення між нікчемними, чия «душа бундючиться», і дорогоцінними, які виправдані вірою. Виправдання вірою — це пояс, який носить «голос».

І справедливість буде поясом на його стегнах, а вірність — поясом на його чреслах. Ісаїя 11:5.

Коли після розчарування 18 липня 2020 року пролунав «голос, що волає в пустелі» цього розчарування, його послання було тим самим, що й з 11 вересня 2001 року. Те послання від Іллі, який має прийти, для розчарованих мертвих сухих кісток, що чекають, полягає в тому, що іслам — це «знакові суди», які створюють тло, щоб інші Божі діти у Вавилоні навчалися праведності.

Шлях праведного — правота; Ти, Найсправедливіший, зважеш стежку праведного. Так, на шляху Твоїх судів, о Господи, ми чекали Тебе; бажання нашої душі — до Імені Твого і до пам'яті про Тебе. Душею своєю я жадав Тебе вночі; так, духом, що в мені, шукатиму Тебе зранку, бо коли Твої суди на землі, мешканці світу навчаються праведності. Ісаїя 26:7–9.

Іван Хреститель, який був тим Іллею, що мав прийти, є «голосом» у «пустелі» трьох з половиною днів одинадцятого розділу Об'явлення. Його служіння включає виявлення

четвертого й останнього покоління адвентизму, чії душі надміру піднесені і які покладаються на духовну спадщину своїх батьків, але відчувають, що Божий гнів ось-ось настане. Вони є четвертим поколінням, бо вже цілковито сформувалися як покоління, що є повною протилежністю Христові. Вони — рід зміїний, але й далі вказують на свого батька Авраама, щоб доводити, нібито вони насправді є поколінням Агнца. Покоління Агнца — це Петровий вибраний рід; це ті, що йдуть за Агнцем, куди б Він не пішов.

Іван чітко викривав гріхи тих, хто приходив слухати його вістку, бо вони каюлися й хрестилися. Він також сповіщав їм, що за ним іде Той, Хто добре очистить Свій тік. Той — Посланець Завіту, Він — «чоловік зі щіткою для сміття», який вимітає за вікно фальшиві монети й коштовності та відновлює первісні коштовності, що потім сяють удесятеро яскравіше, ніж тоді, коли ангели спрямовували Вільяма Міллера в праці зі збирання первісних коштовностей у русі першого ангела.

Іван Хреститель був прямим у своєму викритті уповання лаодикійських адвентистів на їхнього батька Авраама, бо приход Іллі полягав у тому, щоб звернути серця батьків до дітей і навпаки. У тому ділі представлено принцип біблійного застосування першого й останнього, а також засіб для тих, хто опинився в розсіянні, у землі ворогів, мертвими в пустелі. Вони повинні визнати свої гріхи та гріхи своїх батьків і покаятися. Поряд із визнанням своїх гріхів і гріхів батьків вони також повинні визнати, що не ходили з Господом упродовж періоду трьох із половиною днів у пустелі. Крім того, вони повинні визнати, що Бог не ходив із ними в той період.

А ті з вас, що зостануться, марнітимуть у своєму беззаконні на землях ваших ворогів; і також у беззаконнях своїх батьків марнітимуть разом із ними. Якщо вони визнають своє беззаконня і беззаконня своїх батьків, зі своєю провиною, якою вони провинилися проти мене, і що вони також ходили супроти мене; і що я також ходив супроти них і ввів їх у землю їхніх ворогів; тоді, якщо їхні необрізані серця упокоряться і вони приймуть кару за своє беззаконня: тоді я згадаю свій заповіт із Яковом, і також свій заповіт із Ісааком, і також свій заповіт із Авраамом згадаю; і згадаю землю. Левіт 26:39-42.

Прокляття було через те, що вони не пам'ятали субот землі.

Іван Хреститель, який був Іллею, що мав прийти, уособлював "голос" у пустелі трьох із половиною днів одинадцятого розділу Одкровення. Він вказував би мертвим сухим кісткам "пам'ятати" закон Мойсея на Хориві, і якби вони це зробили, то вісник завіту "згадав" би завіт їхніх батьків. Але лише якщо вони визнавали свої гріхи, гріхи своїх батьків, і, що ще принизливіше, мали конкретно вказати провини, якими вони "завинили перед" Богом.

Їм також потрібно було б визнати, що вони ходили "супроти" Бога, і що Бог ходив "супроти" них.

Їм також слід було усвідомити, що вони були мертвими сухими кістками на вулиці одинадцятого розділу Об'явлення, бо їм довелося визнати, що Бог привів їх у землю ворога, а земля ворога — це смерть.

Згідно з Іваном Хрестителем, вони також мали б відповісти на запитання, хто є тим "голосом", що волає в "пустелі", бо Іван запитав: "Хто попередив вас утекти від гніву, що має прийти?"

Ми продовжимо ці теми у наступній статті.

Служителів Божому наказано: «Кричи голосно, не стримуйся, піднеси голос свій, як сурму, і звісти Моєму народові їхній переступ, а домові Якова — їхні гріхи». Господь говорить про цей народ: «Вони щодня шукають Мене і тішаться пізнавати дороги Мої, як народ, що чинив праведність». Ось народ, який перебуває в самообмані, самоправедний, самозаспокоєний, і служителів наказано голосно кричати та викривати їхні переступи. У всі віки ця праця звершувалася для Божого народу, і тепер вона потрібна більше, ніж будь-коли раніше. Свідчення, том 5, 299.